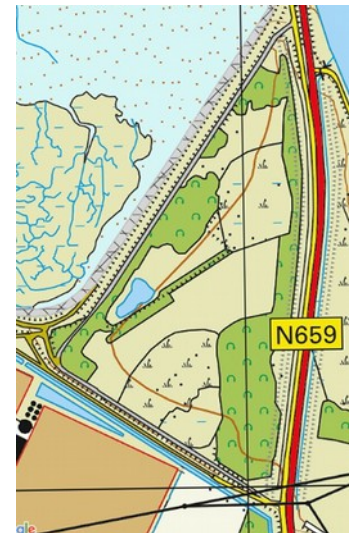

Niemandland

Altijd nieuwsgierig naar het onbekende. Hoe ziet de natuur er daar uit? Ook nu weer een natuurgebiedje waarvan niemand wist wat er te vinden was. Op weg naar de Rattekaai verder naar het westen, passeer je aan het zuidelijke eind van de Oesterdam een driehoekig terrein met hoge bomen. Een bos? Genoeg om de nieuwsgierigheid te prikkelen.

Op 2 oktober was het zover. De vrijdagmorgen-excursiedeelnemers gingen polshoogte nemen. Vanaf de nieuw-aangelegde carpoolplaats daar dichtbij gingen drie leden op onderzoek uit. Lopend over de parallelweg naar het noorden, bleek dat er geen enkel paadje het 'bos' inging. We liepen langs een compacte haag met bessendragende struiken en bomen. Tussen de vele loofbomen (onder andere Zomereik, Schiet-, Kat-, Grauwe en Boswilg) en struiken veel hoogopgaande Duindoornstruiken. Ook toen wij verder de bosrand volgden nog steeds een prachtige groene haag: een gedekte tafel voor de vogels! Zoveel bessen van de eenstijlige Meidoorn, Wegedoorn (zwart, giftig voor de mens), Liguster, oranje bottels van de Hondсроos, de blauwe Sleedoornpruimpjes, en de nu gistende Duindoornbessen. En de nodige (Dauw-)Braumstruiken met af en toen nog een bloemetje.

Turend tussen de bomen door bleek het terrein uit verschillende niveaus te bestaan. Grond uitgegraven voor ophoging van de zeedijk of aanslibbing vanuit zee? We kwamen er niet achter. Eindelijk kwam er toch halverwege de tweede 'zijde' van de driehoek een toegangspad het gebied in: het leidde naar een uitgestrekt open veld, vol met uitgebloeid Koninginnekruid en Riet, heel verrassend. In de zomermaanden moet dit een eldorado voor vlinders en andere insecten zijn.

We zijn verder gelopen langs de rand van het bos, en hebben nog even bovenop de zeedijk uitgekeken over het schorren- en slikkengebied aan het eindpunt van de Oosterschelde. Wat een weids uitzicht!

Weer verder door het lange gras met af en toe pollen Blaassilene, St. Janskruid, Wilde peen, Smeewortel, Wolfspoot, Boerenwormkruid. Af en toe bloeide er wat.

Waar tussen het gras een open plek was, stonden kleine paddestoeltjes: o.a. Vezelkop, Mycena, Plooirokje en op een dood takje witte Oorzwammetjes. Of er groeide mos, zoals Groot en Fijn laddermos.

Het laatste stuk van de wandeling liep langs Muraltmuurtjes, aangelegd op oude zeedijken om de deze op een goedkope manier op hoogte krijgen. De muurtjes waren dicht bedekt met verschillende mossen en vooral op de opstaande kanten met korstmossen. Naar de begroeiing van de muurtjes wordt momenteel een onderzoek gedaan door Landschaps Beheer Zeeland.

Op dit deel van het pad hier en daar zicht op het open veld in het midden van het terrein. Nog steeds groeide er Riet en Konninginnekruid, maar ook was er een hoek vol uitgebloeide Reuzenberenklauw. Bijzonder was de vondst van een pol IJzerhard en een Kaardebol.

Na twee uur waren we terug bij de carpoolplaats en konden we terugzien op een verrassende wandeling. Het vraagt er om een keer terug te gaan in de zomermaanden met heel veel aandacht voor (vliegende) insecten.

Tekst: Kirsten

Foto's: Kirsten, DirkJan